

השבת של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיע"א

טוב להגיד ולשיר **נִיחַ נַחֵם נַחֵם נַחֵם** מאומן לזכות לכל הישועות

וירא

אוצר היראה
רצון, מ'

עקדת יצחק ...

עיקר זכות עקדת יצחק הוא בחינת רצון וכסופין דקדושה, שזה היה עיקר מעלת הנסיון של אברהם ויצחק מה שנתרצו לישחט ולמות על קדוש השם. ועל-ידי שנתרצו לזה ברצון שלם באמת נחשב כאלו נשחט ונקרב על גבי המזבח, אף על פי שבאמת לא שלח ידו אליו ולא עשה לו מאומה.

נמצא שעיקר זכות העקדה הוא רק רצון וכסופין דקדושה. ומחמת שיצחק זכה אז לכסופין קדושים כאלה באמת במסירת נפש כזה, משם נמשך קדשת נפשות ישראל שיצאו ממנו, שיש בכל אחד ואחד מישראל נפש קדושה שמרצה למסר נפשו על קדוש השם תמיד.

נמצא שכל אחד מישראל נפשו ורצונו חזק תמיד להשם יתברך, כי כל אחד מישראל מוכן תמיד ברצון שלם למות על קדוש השם. כי בפנימיות נפשו רצונו חזק מאד מאד להשם יתברך. וזה מחמת שכלנו בני יצחק אבינו שנעקד על גבי המזבח ברצון שלם בשביל לעשות רצונו יתברך.

אוצר היראה
צדיק, ו'

צדיק

אף על-פי שכל הצדיקים עוסקים בזה להמשיך השגות אלקות על ידי צמצומים, אבל כולם צריכין לקבל השגות אלקות מזה הצדיק שיכול לעשות בחכמתו צמצומים נפלאים כאלה, עד שיכול לקרב כל הנפשות הרחוקות.

כי הוא בחכמתו עולה על כולם, בחינת **ואת עלית על כלנה**, והוא ממשיך שכליות כאלו, עד שכל הגדולים והקטנים וכל הרחוקים הרוצים להתקרב, כולם צריכים לקבל ממנו, בבחינת **והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי**, שראה יוסף בחלומו וכן הוה.

ספר המידות
אמונה, חלק א'

מידות

- מי שאינו מכין את לבו, אינו יכול לבוא לאמונה.
- מי שנאבד לו איזהו דבר, בידוע שנפל מאמונתו.
- מי שנאבד אמונתו ממנו, ילך על קברי ישראל ויספר החסדים, שעשה לו הקדוש-ברוך-הוא.
- אמונה תולה בפה של אדם.

- על-ידי הלימוד, נשברים כל הכפירות.
- על-ידי אמונה נתברך.
- על-ידי רבוי אכילה, נופלים מאמונה.
- כשתסתכל בשמים כשהם זכים ובהירים, תזכה לאמונת חכמים.

תמימות

אוצר היראה
תמימות, ז'

כל מי שמרגיש בעצמו שאינו קדוש כראוי, צריך להכניע ולבטל עצמו נגד השם יתברך, ולא ירצה לילך בגדולות ובנפלאות ממנו להמשיך על עצמו בחינת רוח הקודש רוח נבואה, מאחר שיודע שרחוק מזה. ואם ירצה להמשיך על עצמו בחינת מראות וחזיונות, יוכל לקלקל יותר ויותר כאשר נכשלו בזה רבים מאד.

רק צריך שילך בתמימות, ולבקש מהשם יתברך שיהיה בעזרו, לצאת מפחיתותו, ויזכה לקדש את עצמו כראוי, ואז אם יזכה ויהיה ראוי לזה לקבל רוח הקודש דרך הקדושה בשלמות, ה' הטוב יעשה עמו כרצונו.

חיי מוהר"ן

חיי מוהר"ן: מקום לידתו ושיבתו ונסיעותיו וסלסוליו. קס"ו
... ענה רבינו זכרונו לברכה ואמר: **מה יהיה אם יגרשו אותי מכאן גם-כן, בכל מקום שאבוא לשם בכל מקום שאעשה פסיעה, אתקן תמיד [וויא] איך וועל אטרעט טאהן וועל איך אלץ פאר רעכטיגן.**

כשיצא מזלאטיפאליע בעת, שכבר באו העגלות מברסלב בשבילו להביאו לברסלב, אמר: **כאן בזלאטיפאליע סבלתי תרתי גיהנם, כי משפט רשעים בגיהנם שנים עשר חדש, ואני סבלתי יסורים כאן שתי שנים.** גם אמר: עד עכשו היה בדד ישב מחוץ למחנה מושבו, עכשו מתחיל וכו' ואיני

יודע הלשון שאמר יותר אך הענין הוא שעכשו מתחיל השם יתברך להיטיב וכו'.

אמר המעתיק: שמעתי, שאמר רבינו זכרונו לברכה **אנחנו כבשנו את עיר ברסלב בהמחאת כף ורקודין**. (כי באמת בתחילת כניסתו לברסלב, דבר תכף ממחאת כפים בתפלה, שעל-ידי-זה מגרשין האויר של חוץ לארץ וממשיכין אוירא דארץ-ישראל, כמבואר במאמר **אתם נצבים** וכו'. וכן בשנה זו רקד הרבה אודות לבטל הפונקטין [הגזירה לקחת יהודים לצבא]. ובחרף זה אמר מאמר **ואלה המשפטים** סימן י' המדבר מרקודין והמחאת כף).

עוד שמעתי, שפעם אחת, סמוך לכניסתו לברסלב, מזגו לו כוס יין לקדוש, ונשפך על הארץ. ומזגו לו כוס אחר, וקדש עליו. ואחר-כך אמר: **היום נטענו שם ברסלבי חסידים, ושם זה לא ישתקע לעולם, כי לעולם יהיו אנשי-שלומנו נקראים על שם עיר ברסלב**; וכן היה כמפורסם.

ופעם אחת, אמר בביתו של הרב הקדוש דודו, רבי ברוך, זכרונו לברכה: **דודי רצה לישב בברסלב ולא נתיישב שם, ואני יושב בברסלב, וכן מפורסם עוד בין אנשי-שלומנו, דבורים הרבה בענין ישיבת ברסלב והמובן מדבריו, שהיו לו זכרונו לברכה בענין ישיבתו בברסלב, סודות נוראים ונפלאים מאד.**

כוכבי אור
מעשיות ומשלים
מרבתינו ז"ל

סיפור

מעשה שסיפר רבינו ז"ל:
מעשה בעני אחד שהתפרנס עצמו מחפירת טיט למכור. פעם אחת, חפר טיט ומצא במקום שחפר אבן טוב שהיתה שויו הון רב מאד, ולא ידע שויו, והלך לאומן שיאמיד אותה בשווי.

וענה לו שאין בזה המדינה שיוכל לשלם שווי, וצריך ליסע ללונדון, לעיר המלוכה, אבל הוא היה עני ולא היה לו כסף ליסע.

והלך ומכר כל אשר לו. והלך מבית לבית בשביל הנדבות, עד שהספיק לו ליסע עד הים, ורצה לעלות על הספינה ולא היה לו מעות, והלך להקצין והראה לו המרגליות, ולקח אותו תכף הקצין על הספינה, בכבוד גדול, ואמר לו: **אתה בטוח גדול** ונתן לו חדר מיוחד ובכל התענוגים, כאחד מהנגידים הגדולים.

© והחדר שלו היה לו חלון לתוך הים, והוא היה תמיד מתעלס ומשמח

אחינו בית ישראל
 העלוך שלכם מפיץ את תורת הגאולה של אדמו"ר **רבי נחמן מברסלב**, זצוק"ל
 העלוך זקוק לעזרתכם. תרומות ניתן להפקיד בכל סניפי הדואר, על חשבון **מספר 7-2255-89**
 תזכו למצוות...

נפשו עם האבן טוב, ובפרט בעת האכילה, שעל ידי השמחה והרחבת הלב טוב ורפואה שיתעכל המאכל בנקל.

© ופעם אחת, ישב לאכול והאבן טוב היה מונח על השולחן להתעלס בו, וישן. בינתיים, בא המשרת, ולקח המפה והפירורים, ולא ידע מהאבן טוב, והשליך הכל לים.

© וכשהקיץ מהשינה, והבין כל זה, היה לו צער גדול, כמעט שיצא מהדעת. ומה יעשה? והקצין הוא גזלן שיהרוג אותו בעד מחיר נסיעת הספינה. על כן עשה את עצמו שמח, כאילו לא ידע.

© ודרך הקצין היה, בכל יום, לדבר אתו איזה שעות, וכן בא ביום הזה, והוא עשה את עצמו שמח, עד שלא הכיר בו שום שינוי. ואמר לו הקצין: **הלא אני יודע שאתה חכם וישר לב, ואני רוצה לקנות תבואה הרבה למכור בלונדון, ואוכל להרוויח הרבה, ואני ירא שלא יאמרו שאני גונב מאוצר המלך. על כן יהיה הקניין על שמך ואני אשלם לך במיטב!** והוטב בעיניו ועשו כן.

© תכף כשבאו ללונדון, מת הקצין ונשאר הכל אצל זה האיש, והיה כפל כפלים מהשוין של האבן טוב.

© וסיים רבינו ז"ל שאבן טוב לא היה שלו, והא ראייה שנאבד ממנו, והתבואה היתה שלו והא ראייה שנשאר אצלו. והוא הגיע לענין שלו, רק על ידי שהתחזק להיות בשמחה וכו'.

עצות

הגבוהי קומה על-פי-רב הן כסילים.

צריך לשמור את עצמו מאד מרביי חכמות, שלא יהיה חכמתו מרובה ממעשיו. כי עיקר חיזוק הלב, שיתקרב אל האמת להי' יתברך ולתורתו הקדושה, הוא רק על-ידי מעשים טובים.

אבל מי ששכלו יותר ממעשיו הטובים, אין כח בלבו להכיל את שכלו בקדושה כראוי, ואז על-ידי השכל הוא מחטיא ביותר. על-כן צריך להתרחק

מרביי חכמות של הבל שהם חכמות העולם, וביותר צריך להתרחק מחכמת הפילוסופיא; רק לבטל את שכלו נגד אנשי-אמת שהולכים בדרך האמת, כפי מה שקבלנו מרבותינו ז"ל.

לקוטי תפילות, נ"ה

תפילה

חוס וחמל עלינו והצל את שארית עמך ישראל מכל הכתות של המחקרים והפילוסופים הצדים נפשות לפרחות לבאר שחת.

ולא יעלה ולא יבא ולא יגיע ללבנו וללב כל עמך בית ישראל שום צד סברה מסברותיהם, ולא שום דעה ומבוכה מדעותיהם וממבוכותיהם, ולא שום בלבול וקשיא מקשיותיהם. רק תזכנו להרבות בתורה ובמעשים טובים בתמימות ובפשיטות גמור כל ימינו לעולם.

ונשליך כל החכמות אחרי גונו, ונסמך על אמונה לבד כמו שקבלנו מאבותינו הקדושים.

ויהיו מעשינו הטובים מרבים מחכמתנו. ותתן לנו כח להכניע ולשבר ולבטל ולעקור ולכלות את כל דעות הזרות של כל המחקרים והפילוסופים, ונוכה להפוך את לבם אל האמת, שישובו כולם לאמונתך הקדושה והטהורה והתמימה.

מספר אבי הנחל ב' מכתב קל"ז

מכתב

בי"ה שבט תשכ"א טבריא יקירי חביבי געועי מר זלמן שזר, המתאבק בעפר רגלי הצדיק.

עיקר החיות והקיום והשארית של כל ישראל וכל העולמות התלויים בהם, הכל על ידי הצדיק האמת, שזוכין ישראל לבקשו כראוי, עד שמוצאין אותו ומתקרבים אליו.

ועל ידי זה, זוכין לגאולה שלימה, אשרי הזוכה ומחכה ומשתוקק לזה באמת.

כל דברי הצדיק החכם האמת, הנאמרים ברוח הקודש במדריגה גבוהה ונשגבה הם סובלים הכל כל דברי אמת שמתייגעין ומוצאין בהם כל אחד כפי דעתו.

הצדיק האמת הגדול במעלה, שזכה לשמירת הברית בתכלית

הקדושה עליונה מאד, וכבש את יצרו ועמד בנסיגות רבות, וזכה להיות נקי מן החטא לגמרי, בתכלית השלמות, עד שאין בו שום נדנדוד פגם כל שהוא, דק מן הדק, אפילו כחוט השערה, כי זכה להכניע ולבטל את הרע לגמרי, הוא יכול לגלות החסד חיים הנעלם בכל מקום, ואפילו בכל המקומות הרחוקים מקדושת ישראל מן התורה.

שיחות הר"ן ק"א

שיחות הר"ן

אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו (משלי יט-ג).

פרוש: מי שאינו מקושר ומקורב לצדיק אמת, אזי כל עבודתו הוא רק כמו מי שמעקם עצמו ומתדמה לחברו כקוף בפני אדם; וזהו: **אולת אדם תסלף דרכו**, היינו שהאדם על ידי אולתו, כל עבודתו היא רק בבחינת תסלף דרכו, כמו מי שמסלף ומעקם עצמו אחר חברו כנ"ל.

והטעם כי **ועל ה' יזעף לבו**, היינו להצדיק, שהוא בחינת **על ה'**, כי **מי מושל בי צדיק, יזעף לבו**, היינו שחולק על הצדיק ואינו מקורב אליו, על ידי זה **תסלף דרכו**, שהוא רק כמי שמעקם עצמו כנ"ל, כי אין ממש בעבודה כי אם על ידי הצדיק האמת, כמובא במקום אחר.

אוצר היראה חצות, ל"א

חצות

אור ההשגחה הוא בחינת אור יום; והסתרת ההשגחה, שהוא בחינת הטבע, בחינת אחר הבריאה, הוא בחינת חושך, ומשם עיקר אחיזת הסטרא-אחרא והעכו"ם ופגם כל החטאים ובחינת חורבן בית-המקדש.

ועל ידי שקמים בחצות לילה ובוכין ומתאבלין על חורבן בית המקדש, על ידי זה משברין הלילה והחושך, שמשם אחיזת הסטרא אחרא כנ"ל, וממשיכין אור, בחינת בנין בית המקדש, ששם עיקר מקום הארת השגחתו יתברך.

ועל ידי זה, נכלל בחינת אחר הבריאה בבחינת קודם הבריאה, ונכלל בחינת לילה בבחינת יום, ונתמלא פגימת הלבנה...

תרמו נא בעיני יפה למען קיום הערוך